וכי נם א' נעשה בו. שאתה מתמיה שאינו ספק אפילו לסוך אהרן ובניו

כל ז' ימי המלואים כדמפרש בפ"ק דיומא (דף ה.) שבעת ימים ימלא את

ידכם (ויקרא ח) ואיתקש משיחה לריבוי דכתיב למשחה בהם ולמלא בם

את ידם ושמות כטו: זה לי לדורותיכם. אלמא כולהו י"ב לוגיו דהיימי

לעתיד לבוא: יהויקים. היה גדול

מיהואחז ב' שנים דכתיב בו (מלכים ב

כג) (ה) יהואחו בן עשרים ושלש שנה היה

במלכו וג' חדשים מלך וביהויקים

כתיב (שם) בן עשרים וחמש שנה היה במלכו נמנא יהויקים גדול מיהואחז

ב׳ שנים כך שנויה בסדר עולם: כומן

ששלום בישראל. הוי המלכות ירושה

ולא בעי משיחה אבל כי איכא מחלוקת

לאו ירושה היא ובעי משיחה בתחלה:

ולה מלכי ישרחל. משבה דוד הבל

שאול נמשח: ומפני מחלוחתו של יורם

כשו כינמשת כו'. דבשלמה מלך בן מלך

דבית דוד כי איכא מחלוקת נפקא לן

מקראי דהדר למילתיה קמייתא למשיחה אבל מלכי ישראל לא חזו למשיחה כלל:

באפרסמא דכיא. נמשח ולא בשמן

המשחה: ה"ג [ואמר ל רבין יוחנן הוא

יהואתו לדהיהו הוא שלום: והא בדרי

חשיב ליה. דחשיב שלישי ורביעי: דמלד

יוכי נם אחד נעשה בשמן המשחה והלא נסים

הרבה נעשו בו מתחלתו ועד סופו תחלתו לא

היה אלא "י"ב לוג ובו נמשח המשכן וכליו

ואהרז ובניו כל שבעת ימי המלואים ובו נמשחו כהנים גדולים ומלכים וכולו קיים לעתיד לבא שנאמר ישמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם

יזה בגימטריא י"ב לוגין הויין ת"ר יויקח משה

את שמן המשחה וימשה את המשכן וגו' רבי

יהודה אומר שמן המשחה שעשה משה במדבר

הרבה נסים נעשו בו מתחלתו ועד סופו תחלתו

לא היה אלא י"ב לוגין 6 כמה יורה בולעת

כמה עיקרין בולעין כמה האור שורף ובו נמשח משכן וכליו אהרן ובניו כל ז' ימי המלואים ובו

נמשחו כהנים גרולים ומלכים יואפי' כהן גדול

בן כ"ג מעון משיחה יואין מושחין מלך בן מלך

יואם תאמר מפני מה משחו את שלמה ימפני

מחלוקת אדוניה ואת יהואש מפני גי עתליה ואת

יהואחו מפני יהויקים אחיו שהיה גדול ח מאחיו

שתי שנים אמר מר ואפי' כ"ג בן כ"ג ₪ מעון משיחה מגלן דכתיב יוהכהן המשיח ₪ תחתיו מבנין נימא קרא והכהן ₪

שתחתיו מבניו מאי המשיח הא קמ"ל יו דאפי׳ מבניו ההוא דמשח הוי כ"ג ואי לא משח לא הוי כ"ג אמר מר

אין מושחין מלך בן מלך מגלן אמר רב אחא בר יעקב דכתיב ⁴למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו ₪ (כל הימים) ירושה היא ומפני מה משחו את שלמה מפני מחלוקת אדוניה מגלן דכי ₪ אתי מחלוקת בעי משיחה ולא

כל דבעי מלכא מורית ליה מלכותא אמר רב פפא אמר קרא בקרב ישראל בזמן ששלום בישראל תנא אף יהוא

בן נמשי לא נמשח אלא מפני מחלוקת יורם בן אחאב אמאי תיפוק ליה דמלך ראשון הוא חסורי מיחסרא והכי

קתני המלכי בית דוד מושחין מלכי ישראל אין מושחין ואם תאמר מפני מה, משחו יהוא בן נמשי מפני מחלוקת

יורם בן אחאב אמר מר מלכי בית דוד מושחין ואין מלכי, ישראל מושחין מגלן דכתיב יקום משחהו כי זה הוא זה מעון משיחה ואין אחר מעון משיחה אמר מר מפני מחלוקת יורם ומשום מחלוקת יורם בן אחאב יו נמעל בשמן

וגו'. מדכמיב בארגו מלדו אלמא כל היכא דהוי ארון הוי ארגו בהדיה וכי

איגנין איגנין בהדיה: סנו אם לא הארון. בבית אשר בנה שלמה כי

איו לכם משא בכתף וגרסינו במסכת שהלים ופ"ו ה"א) אמר להם אם גלה עמכם

לבבל שוב אין אתם מחזירין אותו

בכתפיכם וגנזו: לנלנם אפיא שמה

שמה. כתיב בארון (שמות ל) אשר אועד

לך שמה ובלנלנת כתיב (שם מו) ותן

שמה מלא העומר מן: מקלו של אהרן

חמיח משמרת משמרת, חלולנת, כחיב

במהל (במדבר יו) למשמרת לחות לבני

מרי בלנלנת ילמשמרת לדורותיכם: ושמן

המשחה אסיא דורות דורות. מלנלנת:

כמו נור. סביב על ראשו: כמין כי.

אות יוונית ועשוי כזה x דמליק שמן על

ראשו ואח"כ בין ריסי עיניו ומלרפן

באלבעו דרך הפדחת: מספר. מדבר.

ל"ח מסתפר דשקיל במזייה: שמח

מעלתי. ששמתי שם יותר מדחי: וחני

מעלתי. שבגדי נהנים מריח השמן

שבוקני: גיחון. מעיין קטן סמוך

לירושלים ולא זהו גיחון הגדול היולא

מעדן: נייתי פרנגולתא. לשם כך:

בביסה לם דבהסה. הפל במקלת:

ימא נב: אדר"נ פמ"א. ו) והורי

שם ע"ש. מנחות עה. ע"שו, ו) ל"ל

על הראש יורד וגו'. ק) ובפסוה

ושמות מון,

הנהות הב"ח

נ"ב ולא דקדק באותן ג' חדשים:

מוסף רש"י

טערן משיחה. ואי לא משוח נשמן לא הוי כה"ג (המפרש הוריות

דאיכא מחלוקת בעי משיחה (שם). על ממלכתו הוא ובניו. משמע

ירושה היא להם כאדם שמוריש ירושה לבניו (שם). מורית ליה מלכותא. אפילו בלא משיחה (שם). דמלך ראשון הוא. ממשפחתו דאינו מלך כן מלך (שם).

וה. דמלכות בית דוד, טעון משיחה, ואין אחר. שחינו ממלכי

וכחיב בלנלנת המן ותן שמה מלא העומר מן, מה ארון נגט אף לנלנת

טם לגירסת שמה שמה). **אתיא**

דורות דורות. דכמיב בלנלנת המן הנח אותו לפני ה' למשמרת

לדורותיכם, וכתיב בשתן המשחה שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם, מה לנלנת המן נגנו אף שמן המשחה נגמ (הוריות שם).

באמ בלאה והריות שם, כמין נדר.

דהדר ליה הודרני באלנעמיה

ככלילא (שם). כמין פדי יונג.

ממחיל למשוח באלצעו כין ריינג.

עניו ומושן לצעו על הכאש ההלש עניו ושוש

עניו ומושן לצעו על הכאש ההלש עניו ושוש

עניו ומושן במעוע לעודף ככף יוני (שם

ועיי שבמטרת השים). בין דיסי

ונייש במסורת השיס). בין ריסי עיניר. זוס מוסחים לכחן (מין כך עיניר. זוס מוסחים לכחן (מין כך מיניר. זוס מוסחים לכחים לכחים לכחים לכחים המשחה. והדר ויתסם (שם). שכן נתרבה אצל כל ישרת. משום רומשות. דוימשת ככל משום לכחים משום לכחים לכחים משום לכחים לכחים מחום לכחים לכח

ריושבות. כדי שלא ימעול (שם).

מעלתי בשמן המשחה. שנגעתי כו כשהלבשתיו (שם). ואני

המן נגמ (

מפני מחלוקת. דהיכא

ש חושרו. כ) ל"ל נמעל.

אלו. ע) הוריות יב.. י) וע׳ בהורי

אבל בערוך ערך הבר

. דהברא פירו

לח א מיי' פ״ח מהלכו המקדש הל״ב: לש ב מיי שם הלי ז: מגד מיי שם הלי יח: מא ה מיי שם הלי ז: מב ו מיי שם הלי יה:

ו ומיי' פ"ד מהלכות כלי המחדש

הלכה כן: הלכה כן: בג ח מיי פ"ד מהל' בית הבחירה הל"א: בד ט י מי' פ"א מהל' כלי המקדש הלי ט: מה כ מיי שם הלי יא:

תורה אור השלם

1. וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הְּדַבֵּר

 ואל בני ישיראל תדבר לאמר שמושת קדש יחייה הלאמר שמושתת קדש ישיתיה לדרתיכם שמות לא שמון בשנה את שמון המשה את המשקו המשה את המשה את החק שמים המשקו המשיח התחקו מבני ויקרא חי בשה אתה הק של בל לי בל לכל הי כול בל לבל הי כול מון האוף ימים צל למצון יאריך ימים צל מצולנו הוא ובניו בקרב השלאול למצון יאריך ימים צל ברים יו ברים יו בקרב השלאול למצון יאריך ימים צל בדרים יו בקרב השלאול למצון יאריך ימים צל בדרים יו בקרב השלאול למצון יאריך ימים צל בדרים יו בקרב השלאול בל הצון יאריך ימים צל בדרים יו בקרב הישלת ון בירים יו כ.
 זישלת ון ברים יו כ. ישְרָאַל: 5. וְישָׁלְח וְיְבִיאְהוּ וְהוּאִ אַדְמוֹנִי עם יְפָּה עִינִים וְטוֹכ ראי וַיאַמָר יִי קוֹם מְשְׁחָהוּ כִּי הַה הַצְיִי יאשיְהוּ הַבְּכוֹר יוֹהְגַן הַבְּנִי יאשיְהוּ הַבְּכוֹר יוֹהְגַן הַשְׁלְשִׁי צְּדְקָהוּ הַשִּׁנִי יְהוֹיְמָיִם הַשְּלְשִׁי צַּדְקָהוּ הְרְבִיעִי שַׁלּוּם: דברי הימים אג טו

ז בוי היהם אגטור. 7. וַיִּתַן לְהֶם אֲבִיהֶם מַתְּנוֹת. רבּוֹת לְכֶסֶף וּלְזָהָב וּלְמִגְדָּנוֹת עם ערי מְצְרוֹת בִּיהוּדְה וְאֶת הַמְּמְלְּכָה נְתַן לִיהוֹרְם כִּי הוּא הממקרה, נק ניידורם כי הוא הבמיקרה בקבור. דברי הינים כב אג הבקבור. דר הינים כב אג תקבור. דר הקבור, בי דר החקר בקבור את שמו דרך התקביר מלכים כב ידי המלך בכר בקבור של המקר בכר המלך בכר המקר בכר הינים בל הינים הינים הינים ולינים בל הינים בל

תְּמֶלֹךְ אַת צַדְקְיהוּ אָתְּיוֹ עַל יחורה וירושלם: דברי הימים ב לו י בור הימים ב לו י בור בעולך בוכדנאצר תַּרְד אַשְׁת עַרפּו ויְאַמֵּץ אַת וְיַקְשׁ אָת עַרפּו ויְאַמֵץ אַת ישואל: דבר הימים ב לו יג לְבָבו משוב אַל ייְ אַלהי ישואל: דבר הימים ב לו יג לְבָבו משוב אַת אַרון יִי וְתַחָם אַת אַרן הַעַגַּלָה וְאַת וְתַחָם אַתו אַל הְעַגַּלָה וְאַת ישואל אַר וון ישואל אַר וון ישואל אַר ווון מעבון על משטון המשחה על

12. וַיִּצֹק מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחַה עַל ְּנֵזּשֶׁנְ לְקַּדְּשׁוּ: 13 ראש אַהָרן וַיִּמְשָׁח אתוּ לְקָרְשׁוּ: ויקרא חיב 13. בַּשָּמָן הַטוֹב עַל הָראש יַרֵד עַל הַנְּקָן זְקָן אַהָרן שֶׁירֵד עַל פָּי מִדּוֹתְיוּ: תהלים קלג ב על פּי מַדּוֹתְיוּ: תהלים קלג ב על פִּי מַדּוֹתְיוּ: תהלים קלג ב 14. בְּטַל חָרְמוֹן שֶׁינְדִד עַל הַּרְרֵי צִּיּזֹן כִּי שָׁם צְּוָה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלְם:

תהלים קלג ג תהלים קלג ג 15. שיר המעלות לְדָוִד הַנָּה. מָה טוֹב וּמָה נְּעִים שֶׁבֶת אַחִים

שימה מקובצת

אז לוגיו וראה כמה: מ בז מלד. מ להין ודאה כמה: ט בן מקר. בירושלמי דסוטה בפרק משוח מלחמה מפיק מקרא: גו מפני מחלוקתו של עתליה: זו גדול ממנו שתי שנים תיבת מאחיו מנחות (ד' נא ע"ב): ון מנלן דכתיב

מנולחת, ול מינים: ז מנולך התייב מור לאוכים דאר לא מצי לאוכים דאר לא למים מחקר ברי אים מור מור ברי איכא למיטר היק אותו שהיה נמשה: 8 קמיל סיא דבעי משיחה מנקום שלון לאוי למשיחה ומעלתי (שם). ודודרתם אותו אל גידון. אלמל כעי משיחה על אוכים דארים אותו אל גידון. אלמל כעי משיחה על אוכים דארים אותו אל גידון. אלמל כעי משיחה על משה מיבות כל הימים ממקי, יש אותו בי מחקר מות בי אותי בי היא יותן אותי בי די לי יתון אותי אי וואח צדיףהו הוא שלום: עש ששא אמאי קרי אותי ובי אותי בי מחקר משה אמאי קרי אותי ובי מחקר: אותי בי אותי בי מחקר מותי בי שלום במשה אותי לקרים אלא מיקו אותי בי מחקר מותי בי ששא ארון הקדש בבית אשר במה שלמה בן דוד מלכות אות בי ממקר מין ששא ארון הקדש בבית אות באלה ומותי בי מחקר מותי בי אותי בי אותי בי מחקר מותי בי אותי בי אתר בי מחקר מותי בי אתר בי מחקר מותי בי אתר בי מחקר בי מאיל כי מארי כל ימאר כל שמשיא בי אתי שואב בי מחקר של אותי בי אתר בי מחקר בי אתר בי מחקר בי אתר בי מחקר משוא בי אתר בי מחקר בי אתר בי מחקר בי אתר בי מחקר בי אתר בי מחקר שם אותי בי מחקר בי אתר בי מחקר בי אתר בי מחקר שם אותי בי מחקר של בי מחקר בי מחקר בי אתר בי מחקר בי מחקר

משיך נהוריה נידע דמסיק שתיה ומאן דבעי נעביד עיסקא ובעי דנידע אי מצלח עיסקא אי לא נירבי תרנגולא אי שמין

המשחה כדאמר רב פפא יבאפרסמא דכיא ה"ג באפרסמא דכיא ואת יהואחז מפני יהויקים שהיה גדול ממנו שתי שנים ומי קשיש והכתיב יובני יאשיה הבכור יוחנן והשני יהויקים והשלישי צדקיהו והרביעי שלום וא"ר יש סיוחגן הוא יוחגן הוא יהואחז הוא צדקיהו הוא שלום אלא לעולם יהויקים קשיש פו ואמאי קרי ליה בכור שהוא בכור למלכות ומי מוקמיגן זומא קמי קשישא והכתיב זואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור ההוא יממלא מקום אבותיו הוה יש אמר מר הוא צדקיה (י) והא בדרי קחשיב ין ומאי קרי ליה שלישי שהוא שלישי לבגים אבותיו הוה יש אמר מר הוא שלום הוא צדקיה (י) והא בדרי קחשיב ין ומאי קרי ליה שלישי שהוא שלישי לבגים

ייוומאי קרי ליה רביעי שהוא רביעי למלכות משום דמלך יכניה קמיה בתחלה מלך יהואחז ₪ וסוף מלך יהויקים וסוף מלך יכניה וסוף מלך צדקיה ת"ר ייי הוא שלום הוא צדקיה ולמה נקרא שמו שלום שהיה יי שלם במעשיו דבר אחר שלום ששלם מלכות בית דוִד בימיו ומה שמו מתניה שמו שנאמר יוימלך ₪ אָת מתניה דודו תחָתיו ויסב שמו צדקיה דאמר לו יה יצדיק עליך את הדין אם תמרוד בי שנאמר יוו יויביאהו בבלה וכתיב יוגם במלך נבוכד נאצר סמלך בבל מרד אשר השביעו באלהים יומי הוה שמן המשחה והתניא ימשנגנז ארון נגנז צנצנת המן וצלוחית מּשׁמֵן המשחה ומקלו של אהרן שקדים ופרחים וארגו ששגרו פלשתים דורון לאלהי ישראל שנאמר יִיׁואת כלי הזהב אשר השיבותם לו אשם תשימו בארגז מצדו ומי גנזו יאשיה מלך יהודה גנזו שנאמר ¹ויאמר יס המלך אל הכהנים תנו את ארון הקדש ואמר רבי אלעזר אתיא שם שם אתיא דורות דורות אתיא משמרת משמרת אמר רב פפא באפרסמא דכיא ת"ר 🕫 מושחין את המלכים כמין נזר ואת הכהנים יוכמין כי אמר רב מנשיה כמין כי יוני תני חדא בתחלה מציק שמן על ראשו ואחר כך נותן לו שמן בין ריםי עיניו ותני אחריתי בתחלה נותן לו שמן בין ריסי עיניו ואחר כך מציק לו שמן על ראשו תנאי היא איכא למאן דאמר משיחה עדיפא ואיכא למאן דאמר יציקה עדיפא מאי מעמא דמ"ד יציקה עדיפא שנאמר ביויצק משמן המשחה על ראש אהרן די מומאן דאמר משיחה עדיפא קסבר שכן נתרבה אצל כלי שרת והכתיב ויצק ולבסוף וימשח ה״ק מהְ מעם ְויצק משום וימשח אותו לקדשו ת"ר יכשמן המוב 🖘 היורד על הראש וגו' כמין שתי מיפין מרגליות היו תלויות לאהרן בזקנו אמר רב כהנא תנא כשהוא מספר עולות ויושבות בעיקרי זקנו ועל דבר זה היה משה רבינו דואג שמא חם ושלום מעלתי בשמן המשחה

יצתה בת קול ואמרה זיכטל חרמון שיורד על הררי ציון מה טל אין בו מעילה אף שמן שיורד על זקן אהרן אין בו מעילה ועדיין אהרן היה דואג שמא משה לא מעל ואני מעלתי יצתה בת קול ואמרה לו זיהנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד מה משה לא מעל אף אתה לא מעלת ת"ר יאין מושחין את המלכים אלא על המעיין כדי שתימשך מלכותן שנאמ' ייואמר המלך יו (אל בניהו) וגו' והורדתם אותו עלי גיחון (וגו') ומשח אותו שם ייאמר רב אמי האי מאן דבעי לידע אי יו משכא שתא אי לא מייתי שרגא בהלין עשרה יומין דבין ריש שתא ליומא דכיפורי וניתלי בביתא דלא נשיב זיקא אי

ושפר נידע דמצלח האי מאן דבעי ניפוק באורחא ובעי דנידע אי הדר לביתיה ניעול ניקום בביתא 🕬 דבהתא אם חזי בבואה תוספות מצבי ישראל אין פושחין. מדוד ואילך דכמיב ביה מיעוט זה טעון משיחה ולא אחר אבל שאול דהוי קודם לכן נמשח: סכולא פקום אבותיו הוי. ואע"ם שרשע הוא שמא כאומו שעה הוי צדיק:

מעלתי. שמא נפל עלי מן השמן

שלש. דקסבר תרוויהו לאוי בקדש כתיבי וחייב שלש. וכרבנן הוה יכיל רב ששת (יכיל) לתרוצי דאמרי חייב שתים בחלב דקדשים אבל הא - אין משום במשום דרבותא קמ"ל דר' יהודה מחייב אחלב שתים משום ב' לאוין והיינו ב' שמות בהעלם אחד: אי הכי אי משום דרותא קאמרת ונוקמא כר' ישמעאל דאמר דאחלב לוקה שלש. וכי אכל ב' שמות לוקה שתים אלא אמאי לא אוקמא כר': 6) השתא נמי כר' יהודה לא מיתוקמא דהא אמר כר'. מאי דבותא קמ"ל ברייתא דחייב שתים: אמר ריש לקיש. הא קמ"ל כגון שאכלו ב' זיתי דחלב דחולין יהודה לא מיתקמא בו "שפצה"ו אמור ביותן משם ביותר במדימה ביותר במדימה ביותר במדימה ביותר במדימה ביותר במדימה במדימה ביותר במדימה במדימה ביותר במדימה ביותר במדימה ביותר במדימה במדימה

דחוקת עולם מן כרת דכתיב כי כל אוכל חלב מן הבחמה וגרי: מה ההוא לחלק. לחייב על בהמה ובהמה הראויה להקרבה: אף הדין, לאח דכל חלב ושור דחולין לחלק מלקות וכרת לכל אחת: ורבנן, אמרי מכרת דבעית למילף מיניה לחלק למלקיות לא מצית ילפת דלאו מלאו "למנין דרמי לזה והיינו דבר למד מענינו וכדאמר בסרק כל הבשר לא אתאכלות למנן ייטב לך. בבשר בחלב הכתוב מדבר או אינו אלא בשאר איסורים אמר אלמד מיינ בחוד חבר למד מענינו במה הכתוב מדבר לא האכלות למעלה ביב מינין ברחכי לא אתאכלות לישוע המשם עם הבשר אף כאן ב' מינין היינו בשר בחלב אלמא לאו מלאו ילפינן דדמי ליה לאו מכרת לא ילפינן והלכך אינו חייב אלא אחת: לישנא אחרינא ר' אף כאן כי מינין היינו בשר בחלב אלמא לאו מלאו ילפינן דרמי ליה לאו מכרת לא ילפינן והלכך אינו חייב אלא אחת: לישנא אחרינא רי שמצאל סבר למידין לאו דחקת עולם דכתיב בעינה וקרא) ודקרשיםן דמהוה לא מצית לרבויי ולב הדי הלדים הדוחי דלים הזהו הזה מכול הלב שר נמי לרבויי לבי לי בישני בישר לביי הול בישר לביי לביי לי בישר לפויך בישר להביי הלביי הוא לפינן היה אלי בישר או לאו ילפי כיי: ואיבעית אימא רבנן. דשור מחלב דכרת מה בכרה מדום במה ולא היה אף כאן גמי הלבן שנור וכשב רונו לאו מלאו ילפי כיי: ואיבעית אימא רבנן. היינו טומא דלא אתי לחלך המיבעי להו שור וכשב רונו להאי דרשא לבדאמר ליה רב מרי לרב וביר בפרק כל הבשר אלא מעתה כיון דמכל הלב קא מרביה אליה דחליק הייחםר באכילה איל עליך אמה קרא כל חלב שרו רופשב ונו לא תאכלו חלב גמור השוה בשלשתן דסילא אלא בכבש להכי כתיבי למישרא אליה דחלין, ויים שלא אמר באלי שליי בארמי לייל אלא בכבש להכי כתיבי למישרא אליה דחלין, ויים שלא אור ביוצר בשלא אלא דערות הוא לא בכבש להכי כתיבי למישרא אליה דחלין, ויים לא איר ביוצר באלי אלא בערות הוא לא בכבש להכי למישר אליה דחלין, ורבן אין מביא אלא שלא דערות הוא לא הלל הוא הוא לאו דמיד אור לאו אלא לערון קובן אין מביא אלא שלא הערות הוא האלא היוצר הוא לאו דמיבי אשלשתן להא לאו דערות דהתם כתיב לאו אכל ערוה וערות: ועשה אות ועשה העלה ביו שמא כל הלב הול הולם של אור אלו מלו שרו הוא העלמות הוא לאו היוצר שהיו אור שמא כל הלב הול שלם אדה. כלולם ודתי ויות ולם במוץ את מול מולם ביות בשלם ביות בשלם ביות בשלו ביות בשלם ביות ביות בען כוין מולב של בותר בלל או אלו ביות ביות בני מוש בו השלם בותר ביותר בל הלא הולף לארן ואל ביות מאל הוים אלה לאולן הארן ואר בלה בלה בותר האל קרש שהוב מולב מולב אל בותר שום אתר משום הלב מוקשי לוקה שתום אתר משום הלב ומר שום בותר בלו בלו בותר האל הילון לארון הול בלות אל אורן: ולב נבלה. לוקם שתום אתר מום בתו בנון בנון הוא בשלם בלה הולב מוקדשי לוקה שתום אתר מום מותר בותר בותר אות במום בתר במום ברי בנות בותר בתריבי הלון במריב בתרים אתר מום הלב ומרה לאום בלה בלה בלבה הלב מקרשי לוקה שהם מלב במודם לוקה בותר לאוון בתלב בלה בלותר הוא הלון בלוך בנותר לאוון בלב בתריב הלום בתרים הוא להם להוב מולם בנותר לאוון בתרים בתי לאוון בלב מהבר בנותל בלום בלום בלום בלום בתום בלום בלום בלום